

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 58.486 van 7 maart 1996
in de zaak A. 60.312/VII-12.755.**

In zake : Liliane EYCKERMANS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van Vlaams-Brabant.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Liliane EYCKERMANS op 13 oktober 1994 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van "artikel 3 van het besluit van 25 augustus 1994 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Brabant, waarbij de op beroep aan verzoekster verleende milieuvergunning voor het exploiteren van een inrichting omvattende, o.m., een stal van 488 kalveren, 6 koeien en 6 paarden slechts wordt verleend voor een termijn van drie jaar, die aanvangt op 25 augustus 1994 en verstrijkt op 25 augustus 1997";

Gelet op het arrest nr. 53.140 van 4 mei 1995 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 18 januari 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 februari 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat K. VAN ALSENOY, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat in het auditoraatsverslag de onontvankelijkheid van de vordering wordt opgeworpen en dat de verwerende partij zich in haar laatste memorie bij die exceptie aansluit; dat die exceptie stoelt op de opvatting dat het besluit waarvan het bestreden artikel 3 een onderdeel vormt, ondeelbaar is en derhalve niet gedeeltelijk kan aangevochten en vernietigd worden;

Overwegende dat artikel 3 van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant van 25 augustus 1994 de geldigheidsduur van de aan de verzoekende partij verleende vergunning voor het exploiteren van een inrichting omvattende o.m. 488 kalveren, 6 koeien en 6 paarden, beperkt tot een termijn van drie jaar; dat die beperking gestoeld is op de over-

weging "dat de mestafzet voor een periode van drie jaar is gewaarborgd"; dat de verzoekende partij in haar tweede middel o.m. aanvoert dat de verwerende partij zich niet vermocht te beroepen op dat motief om de duur van haar vergunning te beperken;

Overwegende dat voormeld besluit van de bestendige deputatie inzonderheid als volgt is gemotiveerd :

"Evaluatie van de bezwaren en aanspraken alsook van de hoorzitting :

1. Het uitbrengen van gunstige adviezen verbindt de vergunningverlenende overheid er niet toe om de vergunning te verlenen. Zij moet evenwel afdoende motiveren waarom zij één of meerdere adviezen of onderdelen niet volgt (art. 30 VLAREM I).

2. In het vergunningsdossier - eerste aanleg is een 'Overeenkomst tot mestafzet' (opgevraagd door de V.L.M.) aanwezig tussen producent Mevrouw L. Eyckermans en afnemer dhr. O. Swinnen dat de mestafzet verzekert voor 03 jaar, voor een oppervlakte van 19,07 ha grond. Dit bovenop 0,97 ha grond in eigendommen of in pacht.

3. De inrichting wordt uitgebaat in een daartoe geëigende zone volgens het Gewestplan.

Zij ligt in agrarisch gebied op een afstand van 1.600 m van gewoon woongebied, 400 m van woongebied met landelijk karakter, 2.200 m van woonuitbreidingsgebied, 1.300 m van parkgebied en op grote afstand van recreatiegebied.

Het Vlarem II bevat geen afstandsregels voor grote zoogdieren.

Een inrichting voor 488 kalveren mag evenwel enkel uitgebaat worden in een woongebied met landelijk karakter of in een agrarisch gebied.

4. De risico's op verontreiniging van het milieu kunnen tot een aanvaardbaar peil gebracht worden wanneer de terzake geldende Vlarem II voorwaarden nageleefd worden;

Overwegende dat de inrichting gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens het gewestplan Tienen-Landen;

Overwegende dat de inrichting uitgebaat wordt in een daartoe geëigende zone;

Overwegende dat deze inrichting (Klasse 3) gemeld werd op 17.09.1993 aan het CBS; dat hiervan akte genomen werd op 21 september 1993;

Overwegende dat ingevolge de errata aan het gewijzigd besluit van Vlarem I, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 11.09.1993 een inrichting voor het houden van 25 tot en met 500 gespeende

dieren in de 2de klasse ingedeeld wordt (rubriek 9.5.c.1.);

Overwegende dat deze wijziging met terugwerkende kracht in werking getreden is op 01.03.1993;

Overwegende dat in toepassing van de brief d.d. 10.11.1993 (ref. M3/G8/4904/40045) van dhr. N. De Batselier, Vlaamse Minister van Leefmilieu en Huisvesting aan dhr. A. DEGROEVE, Gouverneur van de provincie Brabant bedrijven die nog niet bestonden voor 01 maart 1993 om billijkheidsredenen kunnen beschouwd worden als inrichtingen die na hun inbedrijfstelling vergunningsplichtig zijn geworden, zodat, naar analogie, de bepalingen van artikel 38 van Vlarem I kunnen toegepast worden;

Overwegende dat dit impliceert dat zij vanaf 11 september 1993 over een termijn van 06 maanden beschikken om een vergunning aan te vragen;

Overwegende dat de vergunningsaanvraag van Mevrouw L. Eyckermans van (ondermeer) 488 mestkalveren inderdaad onder toepassing valt van voorgaande overwegingen en dat de vergunningsaanvraag Klasse 2 ingediend werd op 22.02.1994;

Overwegende dat de overheid die moet beschikken over een aanvraag ingediend krachtens artikel 38 de toelaatbaarheid van de inrichting moet evalueren middels het inwinnen van adviezen van overheidsorganen;

Overwegende dat (zowel in eerste aanleg door de gemeente Zoutleeuw als) in tweede aanleg door de bestendige deputatie de nodige adviezen ingewonnen werden;

Overwegende dat de fosfaatproduktie van de inrichting, blijkens de gegevens in de aanvraag, 2.922 kg P_2O_5 bedraagt (overeenkomstig 488 mestkalveren, 6 andere runderen en 6 paarden); dat het bedrijf in totaal 0,97 ha grond in eigendom of in pacht heeft; dat deze gronden gespecificeerd zijn met de bijhorende kadastrumnummers; dat aanvrager bovendien nog 1 afzetcontract bijsluit; dat dit contract door de Mestbank als volgt geëvalueerd werd (rekening houdend met een bemestingslimiet van 150 kg P_2O_5 per ha, en gebaseerd op de aangifte van de afnemer bij de Mestbank) :

- 19,07 ha, die volledig in rekening kunnen gebracht worden, aangezien de afnemer deze gronden niet nodig heeft voor een verantwoorde mestafzet van de eigen dieren;

Overwegende dat aanvrager dus 20,04 ha gronden voor een verantwoording van de mestafzet (0,97 ha in eigendom of in pacht en 19,07 ha onder afzetcontract) ter beschikking heeft; dat, rekening houdend met een bemestingslimiet van 150 kg P_2O_5 per ha, deze beschikbare grondoppervlakte voldoende is voor een verantwoording van de mestafzet; dat er bijgevolg voldoende mestafzetmogelijkheden zijn; dat bijgevolg deze

aanvraag verenigbaar is met de doelstellingen van het Mestdecreet (23 januari 1991);

Overwegende dat over deze aanvraag anders oordelen zou betekenen dat men aan het Mestdecreet enige betekenis ontnemt;

Overwegende dat 1.900 m³ mengmestopslag aangevraagd is op de inrichting; dat hiermee een opslagcapaciteit voorzien is voor 10 maanden; overwegende dat dit voldoende is volgens Vlarem II;

Overwegende dat dit voldoende is om de periode van uitrijverbod, zoals voorzien in het Mestdecreet te kunnen overbruggen;

Overwegende dat de mestafzet voor een periode van 3 jaar is gewaarborgd";

Overwegende dat uit de motivering van het besluit van de bestendige deputatie blijkt dat de verwerende partij de inrichting planologisch aanvaardbaar achtte; dat de geldigheidsduur van de vergunning in dit verband uiteraard irrelevant is; dat uit de overweging : "de risico's op verontreiniging van het milieu kunnen tot een aanvaardbaar peil gebracht worden wanneer de terzake geldende Vlarem II voorwaarden nageleefd worden", blijkt dat de verwerende partij tevens van oordeel was dat ook uit het oogpunt van de bescherming van het leefmilieu de aanvraag kon ingewilligd worden; dat niet blijkt dat zij, bij die beoordeling, de beperking van de geldigheidsduur van de vergunning heeft betrokken; dat zij niet aantoont dat zij, zonder die beperking, de gevraagde vergunning niet zou verleend hebben; dat het bestreden artikel 3 bijgevolg kan afgezonderd worden van de andere bepalingen van dat besluit en met een afzonderlijk beroep kan worden bestreden; dat de exceptie ongegrond is;

Overwegende dat het bevoegde lid van het Auditoraat de Raad verzoekt een onderzoeksmaatregel te bevelen teneinde hem toe te laten een bijkomend verslag op te stellen over de weerslag op deze zaak, van het inmiddels bekendgemaakte decreet van 20 december 1995 tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontrei-

niging door meststoffen; dat er grond toe bestaat dit
verzoek in te willigen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de Auditeur-generaal aangewezen lid
van het Auditoraat wordt belast met het verder onderzoek
van de zaak.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zeven maart 1900 zesennegentig, door
de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M. VRINTS,	staatsraad,
de H.	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.